

PRESUDA SUDA

14. srpnja 1971.(*)

„Port de Mertert”

U predmetu 10/71,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u koji je uputio Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Općinski sud u Luxembourggu) (kazneno vijeće) u postupku koji se pred tim sudom vodi između

Ministère public luxembourgois

i

Madeleine Muller, udovice J. P. Heina,

Alphonsea Heina,

Eugènea Heina,

Andréa Heina

o tumačenju pravila o tržišnom natjecanju iz Ugovora o EEZ-u koja se odnose na izgradnju riječne luke,

SUD,

u sastavu: R. Lecourt, predsjednik, A. M. Donner i A. Trabucchi (izvjestitelj), predsjednici vijeća, R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore i H. Kutscher, suci,

nezavisni odvjetnik: A. Dutheillet de Lamothe

tajnik: A. Van Houtte

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Presudom od 20. veljače 1970., koju je tajništvo Suda zaprimilo 17. ožujka 1971., Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Općinski sud u Luxembourggu) (kazneno vijeće), postavio je Sudu na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u dva prethodna pitanja

o tumačenju tog ugovora u vezi s nacionalnim propisima o otvaranju luke na rijeci Moselle i njezinom opremanju (luka Mertert).

- 2 Prvim pitanjem se pita „dodjeljuje li općenito pravo Zajednice u ovom području izravno prava pojedincima koji podliježu nacionalnom pravu, a osobito, vrijedi li to u vezi s materijom koju uređuje luksemburški zakon od 22. srpnja 1963. o opremanju luke na rijeci Moselle i njezinom upravljanju, kako je izmijenjen zakonom od 26. lipnja 1968. o istom predmetu”.
- 3 Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, drugim pitanjem se pita „jesu li i u kojoj mjeri odredbe gore navedenih zakona nespojive bilo s tekstrom i smislom Ugovora iz Rima ili s uredbama ili drugim obavezama koje nalažu nadležna tijela uspostavljena navedenim ugovorima”.
- 4 Iako su pitanja postavljena nejasno, iz obrazloženja presude nacionalnog suda jasno se vidi predmet postavljenih pitanja.
- 5 Nacionalni sud osobito navodi da zbog pogodnosti i privilegija koje zakon dodjeljuje Société du port de Mertert, ovlaštenom za upravljanje navedenom lukom, i zbog posljedičnog nepovoljnog konkurentskog položaja drugih poduzeća koja obavljaju lučke djelatnosti na rijeci Moselle, sumnja u sukladnost tih zakona s pravilima Zajednice o tržišnom natjecanju.
- 6 Prije izricanja kaznenih sankcija pojedincima koje propisuje članak 2. zakona od 26. lipnja 1968. zbog kršenja odredbi koje ograničavaju djelatnosti trećih osoba u tom području, nacionalni sud je smatrao da je potrebno uputiti predmet Sudu kako bi dobio tumačenje koje mu je potrebno za rješavanje pitanja spojivosti naknadnih pravila nacionalnog prava s pravilima Zajednice o tržišnom natjecanju.
- 7 Iako Sud na temelju članka 177. Ugovora nije nadležan za odlučivanje o spojivosti nacionalnih odredbi s pravom Zajednice, on može iz teksta pitanja koja je postavio nacionalni sud i uzimajući u obzir činjenice do kojih je potonji došao iščitati elemente koji se odnose na tumačenje Ugovora.
- 8 Iz informacija koje je dostavio Tribunal d'arrondissement (Općinski sud) proizlazi da postavljena pitanja ulaze u područje primjene članka 90. Ugovora.
- 9 Članak 90. stavak 1. općenito zabranjuje državama članicama, u pogledu javnih poduzeća ili poduzeća kojima se dodjeljuju posebna ili isključiva prava, da donose ili ostavljaju na snazi mјere koje su u suprotnosti s pravilima Ugovora, osobito onima predviđenima u članku 7. i člancima 85. do 94.
- 10 Međutim članak 90. stavak 2. predviđa da poduzeća kojima je povjeroeno obavljanje usluga od općeg gospodarskog interesa podliježu tim pravilima, osobito pravilima o tržišnom natjecanju ako primjena tih pravila pravno ili činjenično ne sprečava obavljanje posebnih zadaća koje su im povjerene, no pod uvjetom da to ne utječe na razvoj trgovine u mjeri u kojoj bi to bilo u suprotnosti s interesima Zajednice.
- 11 Poduzeće koje uživa određene privilegije za izvršavanje zadaća koje su mu zakonski povjerene, zadržavajući u tom smislu usku povezanost s javnim tijelima, i koje je

zaduženo za osiguranje plovidbe na najvažnijem državnom plovnom putu može potpadati u okvir te odredbe.

- 12 Za odgovor na postavljena pitanja stoga valja ispitati ostvaruju li se na temelju članka 90. stavka 1. individualna prava koja nacionalni sudovi moraju štititi.
- 13 Članak 90. stavak 2. ne utvrđuje bezuvjetno pravilo.
- 14 Primjena te odredbe zahtijeva procjenu zahtjeva, koji s jedne strane proizlaze iz ispunjavanja posebnih zadaća koje su povjerene dotičnom poduzeću i s druge strane iz zaštite interesa Zajednice.
- 15 Ta procjena ovisi o ciljevima opće gospodarske politike koju države slijede pod nadzorom Komisije.
- 16 Slijedom toga i ne dovodeći u pitanje provedbu ovlasti Komisije iz članka 90. stavka 3., članak 90. stavak 2. u trenutačnoj fazi ne može dodijeliti prava pojedincima koja nacionalni sudovi moraju štititi.

Troškovi

- 17 Troškovi vlade Velikog Vojvodstva Luksemburg i Komisije Europskih zajednica, koje su podnijele očitovanja Sudu ne naplaćuju se. Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenog,

uzimajući u obzir postupovne akte,

nakon saslušanja izvještaja suca izvjestitelja,

saslušavši usmena očitovanja vlade Velikog Vojvodstva Luksemburg i Komisije Europskih zajednica,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomске zajednice, a posebno njegove članke 90. i 177.,

uzimajući u obzir Protokol o Statutu Suda Europske ekonomске zajednice, a posebno njegov članak 20.,

uzimajući u obzir Poslovnik Suda Europskih zajednica,

SUD,

kao odgovor na pitanja koja mu je uputio Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Općinski sud u Luxembourgu) (kazneno vijeće), presudom tog suda od 20. veljače 1970., odlučuje:

Ne dovodeći u pitanje provedbu ovlasti Komisije iz članka 90. stavka 3., članak 90. stavak 2. u trenutačnoj fazi ne može dodijeliti prava pojedincima koja nacionalni sudovi moraju štititi.

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 14. srpnja 1971.

[Potpisi]

---

* Jezik postupka: francuski